

superfórmula que en *seis meses iban a aprobar una ATE*? Ni una, senyor Castelló. Aixina que lliçons de celeritat, eficiència i rigor a este govern per part seua, ni una.

Per una altra banda, ¿què estem fent en la CV-500? Mire, estem fent el que un informe del centre de servei de seguretat va indicar en maig de 2015, després que l'exalcaldessa del Partit Popular de l'Ajuntament de València en l'any 2014 i 2015 per tres vegades s'adreçara a l'antiga consellera del Partit Popular de la conselleria –actual síndica del Partit Popular– que fera i no va fer.

Estem fent el que també va demanar el regidor, en aquell moment del Partit Popular en el govern de l'Ajuntament de València, el 26 de gener de 2015, que va dir a una moció de l'oposició sobre la pacificació de la CV-500 que el que havia de fer el govern valencià era un pla de mobilitat en el parc natural de l'Albufera, reforçar el carril bici, reduir la velocitat, habilitar noves rutes de vianants... Doncs això és el que estem fent.

Però no ho estem fent perquè ho demanara el Partit Popular en el seu moment. Ho estem fent amb tota la convicció, perquè estem parlant d'una carretera que passa per un paratge natural, un enclavament que té un valor paisatgístic, cultural de valor patrimonial i cultural internacional i això és un valor que el sector hostaler sap que el té, encara que a la gent li coste un poquet més, dos minuts més, arribar al seu destí.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, consellera.

Abans de passar a la interpel·lació, els he de comunicar que demà hi haurà una unitat mòbil del Centre de Transfusions de la Comunitat Valenciana en la plaça Conde de Trénor, per si algú de vostés..., de 9 a 14 hores, per si algú de vostés considera fer donació de sang.

Interpel·lació al Consell, que contesta la consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori, senyora María José Salvador Rubert, sobre la política general respecte a la revisió i reversió d'actuacions urbanístiques i megaprojectes heretats, que formula el diputat Antonio Montiel Márquez, del Grup Parlamentari Podemos-Podem (RE núm. 114.995, BOC 319)

La senyora vicepresidenta primera:

Passem, ara sí, al següent de l'ordre del dia, que és el número 6, és la interpel·lació al Consell sobre la política general respecte a la revisió i reversió d'actuacions urbanístiques i megaprojectes heretats, que formula el diputat senyor Antonio Montiel, a qui li demane que s'acoste a la trona, corresponent la resposta a la consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori.

Quan vullga, senyor Montiel.

El senyor Montiel Márquez:

Bona vesprada.

Bona vesprada, consellera.

Pareceria que hubiese pasado mucho tiempo, pero tan solo hace poco que... no solo este país, sino el conjunto del sistema económico financiero globalizado sufrió una de las mayores crisis de su historia, basada precisamente en la cuestión inmobiliaria.

Por tanto, vemos cómo ahora, solo diez años después de esa gran debacle que inauguró la quiebra de Lehman Brothers, al calorillo de los vientos de una recuperación económica que, no nos engañemos, solo está beneficiando a algunos, se han ido produciendo el resurgir de viejos megaproyectos.

Puerto Mediterráneo, en Paterna; PAI del Grau, en Valencia, PAI en Portitxol, en Xàbia; Sant Gregori Golf, en Burriana; Manhattan de Cullera; Cala Mosca, Orihuela; Doña Blanca Golf, Torreblanca; PAI de Porchinos, en Ribarroja, etcètera.

En septiembre de este año, o sea, hace tan solo unos meses, preguntábamos desde esta misma tribuna si no habíamos aprendido nada de esta crisis financiera e inmobiliaria vivida. Si vamos a consentir, de manera pasiva, que estos megaproyectos zombies que habían estado dormidos durante los años de la crisis fueran a recuperarse en sus mismos parámetros de ambición y especulación inmobiliaria sin que paguen ningún coste, o sea, sin ni siquiera habernos plantearnos si algunos de ellos podrían haber caducado.

La mayoría de los expertos coinciden en que no habrá cambio de modelo productivo si no trabajamos al tiempo en un cambio de modelo territorial. No habrá sostenibilidad, ni equilibrio territorial, ni empleo de calidad si no salimos de la vieja senda del sol y playa, si no salimos de la trampa del ocio y el ladrillo.

Y yo quería preguntar..., ejemplificar este problema en tres casos de megaproyectos zombies concretos: Cala Mosca, en Orihuela, aprobado en 2007 por una alcaldesa del Partido Popular, Mónica Lorente, e implicada en varios casos de corrupción. Un megaproyecto de 600.000 metros cuadrados sobre el único kilómetro libre de los 16 kilómetros de costa que tiene Orihuela; 1.500 viviendas adicionales, cuando ya tienen 40 millones de metros cuadrados de suelo sellado; con peligro para especies endémicas, con un informe de caducidad del secretario... –perdón.

En consecuencia, otro caso: Doña Blanca Golf en Torreblanca. Con un informe de caducidad del secretario del ayuntamiento, aprobado en 2003. Un caso también paralelo a Sant Gregori Golf: Doña Blanca Golf, en Torreblanca, junto a Marina d'Or.

Sant Gregori Golf, también otra operación del año 2003, con 7.000 viviendas, campo de golf de 27 hoyos.

Manhattan de Cullera, aprobado en 2003. Entre 4.500 y 5.000 viviendas, 33 torres de 25 metros, dos hoteles de 40 alturas, 800 amarres en la desembocadura del río. Una zona protegida por la estrategia territorial de la Comunidad Valenciana.

En fin, señoría, estos PAI, casi como tres cuartas partes de los que están resucitando, podrían encontrarse inmersos en causa de caducidad. Y nos parece que la *conselleria* debería de hacer un esfuerzo por diagnosticar esta situación, analizar casos uno a uno e, incluso, instar de oficio la caducidad en aquellos que considere procedentes.

Pero mire, hay un caso más también en el que su *conselleria* está a punto de aprobar un plan especial, que es el plan especial de la ZAL del puerto de Valencia.

La ubicación de la ZAL en el puerto de Valencia fue un error estratégico de la autoridad portuaria, tanto en cuanto a su ubicación como en cuanto al cálculo de costes. Costes sociales por la movilización..., el desplazamiento de 100 familias, costes políticos por la contestación que se produjo y costes económicos, 160 millones de euros que no estaban calculados; de ellos, la mayor parte, por el cálculo erróneo de las indemnizaciones.

Usted sabe que el Sepes era el beneficiario de la expropiación. El Sepes valoró mal. El Sepes tiene pérdidas y lo que ha hecho La Generalitat..., perdón, lo que ha hecho la autoridad portuaria, a través de VPI Logística –de su empresa filial–, es comprarle al Sepes unos terrenos que valen hoy mucho menos de aquello que se pagó en las expropiaciones.

En el sector privado, los responsables de la operación de la ZAL estarían en este momento sin empleo. En el sector público, ese fracaso de planificación y de gestión, que debería generar exigencias y responsabilidades políticas, se ha convertido en un intentar huir hacia delante y resolver aquellas deficiencias del planeamiento, que motivaron dos sentencias de los tribunales, una de ellas del Tribunal Supremo, diciendo que el plan especial era nulo de pleno derecho.

Señoría, el sueño del urbanismo de sol y playa es un espejismo, pero también es un error estratégico y un suicidio ambiental y ecológico. El problema es que el suelo logístico en este momento, y el señor Climent lo sabe, porque se lo están diciendo los empresarios, pasa por demandas de parcelas de entre 50.000 y 80.000 metros cuadrados de horquilla mínima. La ZAL es pequeña, con apenas no llega a 300.000 metros cuadrados de suelo edificable, es pequeña, es cara y no encuentra compradores, ni compradores, ni personas, empresas que las alquilen.

Por tanto, asumir nosotros los errores de la autoridad portuaria, del Sepes y de quienes tomaron aquellas decisiones en aquel momento sería un error. Asumir nosotros que vamos a hacer un plan especial, que prácticamente es una copia del plan especial que ya anuló el Tribunal Supremo, simplemente para que la autoridad portuaria siga manejando o VPI Logística, su filial, siga manejando en su cuenta de resultados un valor patrimonial de 170 millones de euros para una zona de actividades logísticas, que no lo vale en el mercado, es un error.

Y además es un error cuando VPI Logística está haciendo, y usted lo puede comprobar en el *Boletín Oficial del Estado*, de 2017, está haciendo reducciones de capital por pérdidas. Y lo único que no reduce es el valor de una ZAL que nadie quiere.

Señorías, creemos que hay que plantearse un cambio de paradigma, una visión estratégica y de futuro que exige incorporar al territorio el concepto del medio ambiente y de

calidad de vida, porque la competitividad territorial cada vez más pasa por la combinación de un entorno medioambiental atractivo, servicios potentes, una intensa oferta cultural y un paisaje de calidad. Estos cuatro elementos constituyen, son determinantes de los valores diferenciales, no solo en términos de atractivo turístico, sino de atracción de un intangible especialmente valioso en nuestros tiempos, como es el talento, uno de los factores básicos de generación de riqueza. La atracción de talento pasa por crear entornos amables, de calidad, en los que valga la pena vivir e invertir, pero no invertir en términos de ladrillo, sino invertir en términos de talento, que es lo que nos hace en este momento competitivos.

Valencia y su área metropolitana reúnen algunas de esas condiciones en diferente grado de intensidad, pero sobre todo de lo que carecen es de una estrategia, de una visión compartida y de una acción coordinada para transformar elementos e hitos aislados, características y condiciones desarticuladas en una malla que dé soporte a una posición estratégica de escala europea.

Mire, no basta con proclamar, como hacía el señor Camps, que Valencia, la Comunidad Valenciana era la California europea. Hay que hacer medidas efectivas, medidas positivas. Creemos que en este momento debería, por un lado, estudiarse seriamente la caducidad de muchos de los mega-proyectos zombis que están resucitando PAIs que en la mayor parte de los casos tienen más diez años. Y, por otra parte, no tramitar el plan especial de la ZAL del puerto de Valencia en los términos en que está planteado y escuchar a la ciudadanía, a la plataforma Horta és Futur y a los expertos que en este momento están apostando por trasladar la zona de actividades logísticas al pueblo de Sagunto.

Muchas gracias.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Montiel.

Consellera. Quan vullga.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Respecte de la qüestió per la qual vosté m'interpel·la vaig a fer-li una primera intervenció i després ja aterrarem algunes dades més en la rèplica.

Els aspectes globals de la nova política urbanística i d'ordenació territorial de la conselleria els vam abordar al principi de legislatura i els hem dut en aquesta cambra en diverses ocasions, també a instància dels grups parlamentaris.

Fent un ràpid recordatori, la situació urbanística que ens vam trobar es caracteritzava per una absència d'ordenació

territorial supramunicipal, per l'aprovació discrecional de reclassificacions de sòl tant en els plans generals com fora d'ells i pel menyspreu dels valors ambientals, paisatgístics per la necessitat de recursos hídrics, entre d'altres.

Front a un model expansionista i de barra lliure que va a abocar a l'esclat de la bombolla immobiliària i que tant de mal ha fet en la Comunitat Valenciana al llarg de la legislatura, hem posat en marxa una política d'ordenació del territori a la mesura de les persones i superant una visió exclusivament local, tenint en compte els aspectes de caràcter comarcal o inclús de més llarg abast, i un nou urbanisme que recupere la seua condició de funció pública, que siga transparent i tinga que vies afavorir un nou model econòmic, un territori més equilibrat, el respecte pel medi ambient i el diàleg social i la participació ciutadana en els processos d'elaboració i aprovació dels plans i projectes.

Fruit d'una moció que es va aprovar en estes Corts, vam incorporar als PAT en marxa i als futurs que es redacten un inventari de sòl reclassificat, no urbanitzat i sense expectatives de ser-ho i de completar l'inventari del conjunt d'eixe estoc a la Comunitat Valenciana com a pas previ a una avaluació per part de La Generalitat a l'àmbit territorial per tal de definir i planificar adequadament el procés de desclassificació segons els diferents estatuts jurídics. I també que el Consell aplicarà límits al creixement urbanístic en els instruments de planejament que es presenten, d'acord amb les necessitats dels municipis i els criteris establerts en l'Estratègia Territorial Valenciana, que vull dir-li que en la primera llei d'acompanyament que va aprovar este nou govern en este parlament ja la van fer vinculant.

He d'impulsar accions en un article línia. Des del punt de vista del planejament en marxa fer informes vinculants respecte a l'estratègia territorial de la comunitat, així com no aprovar plans o programes que intentaven classificar sòl innecessari.

La redacció i tramitació dels plans d'acció territorial perquè s'estudiara la situació del territori, la possibilitat de desclassificar aquells sòls que no compliren amb els requisits, sempre tenint en compte la situació jurídica i física cas a cas, i la modificació de la Lotup per tal d'incorporar noves mesures i instruments per a poder donar solució a estos sòls.

Tot açò tenint en compte un aspecte essencial, com és que els processos urbanístics impliquen temps i són molt complexos perquè produïxen efectes diversos, com l'afecció a drets patrimonialitzats, incidència sobre àmbits financers fiscals, responsabilitat patrimonial, senyor Montiel, de les administracions públiques, locals, autonòmiques, vosté açò jo estic segura que vosté sap.

Respecte al tenor de la seua interpel·lació, en primer lloc, seguim aplicant els nous criteris de planejament i ordenació del territori, el que ha permés en esta legislatura que escoltem atentament evitar la classificació de més de 34 milions de metres quadrats de sòl com a urbanitzable. Això és el blanc sobre negre, és que no només és la teoria.

En segon lloc, hem aprovat en 2018 el Pativel, que en la memòria informativa recull diferents sòls, diferenciant l'estat de plantejament amb o sense ordenació singularitzada, amb PAI o sense PAI, amb reparcel·lació o sense, amb obres urbanització o no, en funció de la diferent situació dels terrenys afectats podem dir que el Pativel ha desclassificat sòl en al

voltant de 2.000 hectàrees, 20 milions de metres quadrats, atés que es tractava de sòls urbanitzables sense PAI aprovat.

Així mateix, en el cas de sòls en primera línia amb PAI aprovat i sobre la base de la memòria de sostenibilitat econòmica del Pativel, perquè, senyories, nosaltres fem les coses en rigor, el rigor en majúscules, de no generar responsabilitats patrimonials a La Generalitat. S'ha determinat un període transitori per a començar a desenvolupar-lo, passat el qual perdrien la condició de sòls urbanitzables.

Hem seguit indicacions dels serveis jurídics per a evitar responsabilitat patrimonial, però no hem renunciat a aconseguir la conservació d'alguns d'estos sòls, i per això hem aplicat eixe règim transitori en el Pativel de cinc anys-cinc anys, i si no se desenvolupa aquesta actuació estaran preservats en el marc del Pativel.

El segon PAT que tenim apunt d'aprovar és el de l'Horta, on també es produiria una desclassificació de terrenys urbanitzables i d'establiment d'un període transitori en altres casos.

Igualment cal dir que estem redactant els plans d'acció territorial de les àrees de Castelló, 37 municipis, València, 75 municipis, Alacant i Elx, 20 municipis, en tots els casos, i després de presentar els documents d'inici d'haver fixat l'òrgan d'avaluació ambiental, el document d'abast, el següent pas serà de presentació de les versions preliminars.

Tots estos plans tenen un annex de planejament vigent per a disposar informació sobre els sòls urbanitzables i determinar en el marc de cada pla aspectes com la compatibilitat o no amb infraestructura verda, estratègia territorial, (*inintelligible*) ... model de ciutat compacta, proximitat o llunyania de dades de transport públic.

En tercer lloc, però com que hi ha molts altres municipis de la Comunitat Valenciana fóra dels àmbits dels plans d'acció territorial, per tal de completar la informació de sòls urbanitzables i poder disposar d'un inventari a nivell de la Comunitat Valenciana, La Generalitat també està fent esta tasca. I, com li vaig respondre fa poc, disposem de dades en més 260 municipis de València i Alacant, al temps que s'està treballant actualment sobre alguns municipis des de dos províncies i des de Castelló.

Per tant, estem treballant eixe inventari, encara que no disposem d'ell. Una vegada el tindrem complet ens permetrà identificar la situació de tots els sòls no despleats, amb programes caducats, amb afeccions a la infraestructura verda. Així, per exemple, a partir de l'inventari podrà acordar-se amb els ajuntaments la reversió de planejament o preveure el tractament que corresponga en nous plans d'acció territorial.

Per últim, he de parlar de les mesures que hem incorporat al projecte de llei de modificació de la Lotup actualment en estes Corts, que pretenen, no sols impedir bombolles immobiliàries, sinó també disposar d'instruments per a poder revertir amb claredat i seguretat jurídica efectes de l'aprovació i documents de gestió urbanística.

Per una banda, es facilita que els ajuntaments puguen desplegar programes per a la gestió directa, i a més, fins ara, la legislació urbanística no té un marc per a poder tornar enrere des d'un punt de vista jurídic els efectes d'aprovar instruments de gestió als que el projecte de llei introdueix la figura de la

reversió de la reparcel·lació o reparcel·lació inversa, amb la finalitat de tornar a la situació prèvia aquesta i a la programació. En tot cas serà la situació concreta la que determinarà la decisió més adient en funció de les circumstàncies.

Senyoria, hem impulsat totes les mesures que tenim competència des de la Conselleria d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori, hem desplegat tots els mecanismes que preveu la llei per a fixar les bases d'un nou model d'ordenació territorial, d'un nou model territorial, per a impulsar el que està també en l'acord del botànic, que és un nou model econòmic, per a este territori.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora consellera.

Senyor Montiel, per a rèplica.

Quan vullga.

El senyor Montiel Márquez:

Gràcies.

Y gracias, *consellera*.

No crea que no valoramos los avances que se han hecho en esta legislatura, porque además muchos de ellos se han producido precisamente fruto de los acuerdos entre el PSOE, Compromís y Podemos, fruto de los acuerdos del botánico, y además también reconocemos el esfuerzo que el equipo que usted dirige sigue haciendo.

Nosotros nos creemos el Pativel, nos lo hubiéramos creído más si el régimen transitorio no hubiera sido tan flexible, pero nos creemos también que hay un compromiso de seguir avanzando.

Pero, mire, el problema es que nosotros, nuestra obligación es seguir avisando de que hay que profundizar en esa senda y además hay que cruzarla rápidamente. ¿Por qué? Porque está habiendo un cambio de ciclo económico que está haciendo despertar los viejos fantasmas del urbanismo de sol y playa. Porque en la tensión entre lo que usted llama seguridad jurídica y la flexibilidad que a veces se aplica con los promotores, como el caso del PAT de la Vega Baja –que es titular de prensa en estos días–, justo el concepto de flexibilizar para facilitar el apoyo de los promotores, pues estamos incurriendo posiblemente en muchos riesgos, y son riesgos que no son riesgos en términos de corto plazo, sino riesgo de largo plazo.

Si seguimos, por ejemplo, por seguir el ejemplo de Orihuela, con 40 millones de metros cuadrados de suelo sellado y 16 kilómetros de costa, solo un kilómetro de ventana al mar, pues bueno, si seguimos aceptando la regulación de cada mosca, si seguimos admitiendo que ese PAI está vivo y no muerto, y debería estar enterrado, pues entonces podemos cometer un error irreversible.

Y mire, yo también he estado preocupado por el tema de las indemnizaciones, ¿no? Y entonces he estado buscando la jurisprudencia del Tribunal Supremo. Y entonces, como yo estas cosas las digo, pero, vamos, parece no tener mucho sentido, le voy a recordar que para esta doctrina consolidada del Tribunal Supremo, que solamente son que las expectativas urbanísticas no son un elemento patrimonial indemnizable y que el Tribunal Supremo ha declarado en repetidas ocasiones, y he cogido una colección de sentencias, que no sé si es lícito enumerar ahora, que dicen que solamente cuando se han realizado y se han aprobado los instrumentos de planeamiento, cuando se han realizado las actuaciones necesarias de colaboración del administrado para que se produzcan las obras de urbanización, se puede decir que se ha patrimonializado.

Y mire, hay un caso especialmente significativo que le viene al pelo a La Punta. En el caso de la ZAL de La Punta, no es solo que hay una sentencia del Tribunal Supremo y otra del TSJ diciendo que es nulo de pleno derecho el plan de inspección, sino que además hay unas sentencias que tienen que ver precisamente con el caso valenciano, sentencias del Tribunal Supremo anulando el PAI del río Algar, y varias reclamaciones indemnizatorias en función de eso, del 2017 y 2018, en el que se dice claramente que cuando el plan es nulo, no hay derechos indemnizatorios que exigir.

Por tanto, oiga, si la autoridad portuaria y su sociedad Valencia Plataforma Intermodal Logística han perdido dinero porque le han comprado al Sepes una cabra, porque el Sepes les ha vendido a precio de oro lo que hoy no vale ni la cuarta parte en el mercado, pues, oiga, que asuman sus responsabilidades ante su consejo de administración.

Pero no se lo resolvamos nosotros con un plan especial, que consolide una situación que nos impediría contar con un corredor verde en condiciones necesarias para articular los dos grandes parques naturales que tenemos, el del Turia y el de la Albufera.

Aumentaríamos muchísimo la calidad ambiental, y también el paisaje y la calidad de vida en general y las expectativas económicas de esta comunidad, si pudiéramos ser una de las ciudades de Europa que articularan dos parques de esa magnitud.

Y, por tanto, lo que nosotros le invitamos es a reflexionar sobre que la flexibilidad con los promotores, la comprensión acerca de aquellos que no actúan cuando deben, o actúan mal y pierden dinero, no es la solución cuando se gestionan recursos públicos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Montiel.

La consellera per a tancar el punt.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyora presidenta.

Mire, senyor Montiel, vosté és secretari d'ajuntament i, per tant, jo el considere una persona culta i que sap del que està parlant en este parlament.

Vosté me diu que «por qué no caducamos los PAI que ya están a punto de caducar.» Vosté sap que els PAI, la caducitat la té de demanar l'ajuntament i té de passar un informe el Consell Jurídic Consultiu, per exemple? És que és molt bonic vindre ací a parlar *desde el sillón de la oposición*. I vosté sap que si fóra secretari d'ajuntament què li estaria recomanant al seu alcalde.

Per altra banda, vosté me parla de la ZAL, del pla especial de la ZAL. Mire, jo no li admet que me diga que anem a aprovar el mateix pla especial de la ZAL que van tombar els tribunals, perquè s'ha fet una tasca molt important per part de la direcció general d'Urbanisme (*aplaudiments*) per millorar, introduir corredors verds i millorar eixa ZAL i el seu entorn.

Mire, molts municipis s'han adreçat a la conselleria per a evitar, per a plantejar la reclassificació de sòl en sintonia amb el Consell, però fan front a demandes de responsabilitat patrimonial. I nosaltres, igual que eixos ajuntaments, hem de ser cauts a l'hora de desenvolupar i prendre estes decisions, senyoria.

¿Vosté sap que nosaltres tenim damunt la taula 1.300 milions d'euros de demandes de responsabilitat patrimonial per la mala gestió d'ací de les senyories de la bancada del Partit Popular quan governaven, per no fer cas als informes de confederació, per exemple? És que jo entenc que una administració quan governa té d'actuar en responsabilitat, i nosaltres actuem en responsabilitat.

Però, mire, li vaig a dir més, li vaig a donar algunes dades, senyoria. Quina és la protecció territorial... quina és la protecció sòl que ha fet esta conselleria, este govern, durant estos tres anys i mig que estem al front d'esta conselleria i que estem en este govern?

En el Pativel, 7.500 hectàrees protegides. En el PAT de l'horta, 10.000 hectàrees protegides. Desclassificacions de sòl en comissions territorials, 3.400 hectàrees, 34 milions de metres quadrats. En el Patricova, 206.250 hectàrees, que en caràcter general no es podran reclassificar. La suma de tot açò són 227.150 hectàrees, la qual cosa suposa un total de 2.271,5 milions de metres quadrats de sòl, senyor Montiel. (*aplaudiments*) Perquè mos ho fiquen en el cap, açò què suposa? 318.137 camps de futbol com el Mestalla, per exemple.

Per tant, no me diga que «muchas cosas las hemos hecho por usted», però moltes les he fet per convicció pròpia, senyor Montiel, me permetrà dir-li, que no ho hem fet tot *porque ha venido usted aquí a decírnoslo*. És que este govern també té la convicció i la vocació d'aplicar i impulsar estes mesures.

Sap, senyor Montiel, açò què suposa? El 10%, el 10%, el 10% de tot el territori de la comunitat pro-te-git en tres anys i mig. A la millor a vosté, senyoria, li pareix poc que té de vindre ací a parlar d'eixos megaprojectes que ja li he explicat que és una qüestió de responsabilitat patrimonial, però no renunciem i per això apliquem la transitorietat.

Vosté me fa cara que li dóna igual. A vosté li dóna igual ser secretari d'ajuntament, senyor Montiel? A mi me pareix que

no li donaria igual si en lloc d'estar ací com a diputat, estiguera exercint de secretari d'un ajuntament. Per tant, poques lliçons d'urbanisme i de sostenibilitat.

I aprofite els últims segons per a agrair-li la feina al secretari autonòmic, hui secretari autonòmic, anterior director general d'urbanisme, Lluís Ferrando, i a Rosa Pardo, actual directora general d'urbanisme, per tota la tasca ingent i titànica que han fet en matèria d'urbanisme per a pegar un gir copernicà en esta matèria durant esta tema de govern.

Moltes gràcies. (*aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, consellera.

Passem al punt número setè, que és la interpel·lació al conseller... (*Veus*) No, no. (*Veus*) Per a què me demana la paraula, senyor Montiel? Un momentet, per favor. (*Veus*) Si no polsa el micròfon, va a ser difícil. Per a què me demana la paraula? No. Diga'm per a què me demana la paraula, en base a què, vull dir.

El senyor Montiel Márquez:

¿Le contesto?

La senyora vicepresidenta primera:

Sí.

El senyor Montiel Márquez:

Vale. Le contesto. Por derecho al honor. Es que mi profesión, mi profesión y lo que yo pueda asesorar a mi alcalde o mi trabajo en los ayuntamientos, no es objeto del debate.

La senyora vicepresidenta primera:

Yo no creo que lo hayan ofendido, señor Montiel.

El senyor Montiel Márquez:

Creo que la *consellera* parece haber puesto en cuestión que yo tendría un comportamiento diferente si estuviera ejerciendo mi profesión, a saber lo que yo haría en...

La senyora vicepresidenta primera:

Señor Montiel, le he dado la oportunidad..., perdone, li he donat l'oportunitat que ho deixara clar en este moment i jo

no crec que en ningun cas les al·lusions que ha fet la senyora Salvador siguem de menyspreu a vosté.

En qualsevol cas, vosté ha aclarit en este momentet que li he deixat parlar la seua intenció, i crec que queda clara que no està... crec que ha quedat molt clar el que vosté volia dir. Gràcies.

El senyor Montiel Márquez:

Con el debido respeto, presidenta, yo creo que el tono no era adecuado y...

La senyora vicepresidenta primera:

Bé, això és una valoració ja... Senyor Montiel, ja no té vosté la paraula.

El senyor Montiel Márquez:

... mezclar mi profesión con el contenido de la...

La senyora vicepresidenta primera:

Això serà opinable, però no és un atemptat a l'honor. D'acord? Gràcies. En qualsevol cas, li he donat l'opció que vosté ho explicara ja i constarà en acta. Gràcies.

Anem a passar, com dia abans, al següent punt de l'ordre del dia, que és el número 7, que és la interpel·lació al conseller d'economia sostenible sobre la política general del Consell en matèria de cobertura de la demanda elèctrica, mitjançant energies renovables, etcètera, etcètera, que formula el diputat Vicente Casanova, al qual li agrairisc ja la seua diligència, que ja està preparat a la trona.

Quan vullga, senyor Casanova.

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre la política general del Consell en matèria de cobertura de la demanda elèctrica mitjançant energies renovables i dels resultats assolits o que s'esperen assolir en el pròxim futur, que formula el diputat Vicente Casanova Claramonte, del Grup Parlamentari Popular (RE núm. 113.078, BOC 309)

El senyor Casanova Claramonte:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyor conseller, bona vesprada.

El pasado 11 de septiembre, en el debate de política general, el *president* Puig expuso dos... expuso los, según él, logros conseguidos mediante las políticas del Consell del *botànic* y las medidas y objetivos que plantean para este final de legislatura.

Y le puedo asegurar, señor *conseller*, que en lo referente a la política energética del Consell, de la suya, señor *conseller*, el *president* Puig, supongo que porque usted así le pasaría la información, nos contó una trola de las mas groseras que hemos oído en este hemiciclo. Y lo hizo sin pestañear y sin ningún rubor, no sé si como hizo en materia de energía, también en otras áreas de gestión, llenó su discurso de cifras y datos falsos, engañando a estas Corts y a los valencianos, anunciando logros absolutamente exagerados y falsos, sin ningún rigor ni rubor y -lo que me temo- sin saber lo que decía, fiándose de usted, señor *conseller*. Y ni usted ni quienes le redactaron el discurso al *president* se dieron cuenta de tamañas barbaridades.

Transcribo literalmente el que yo llamaría *kiloanuncio*, digo *kiloanuncio* porque es mil veces falso, del *president* en materia de energías renovables. No, no, no, no fue un *ximoanuncio*, señores de Podemos. Fue una verdadera burrada. Dijo literalmente: «En esta línea de transición energética estamos impulsando el atractivo de la Comunidad Valenciana como tierra de energía solar. Y los datos de crecimientos son ya muy relevantes -apunte-: cerca de 13.000 megavatios instalados en esta legislatura y más de 1.100 megavatios ya solicitados o en tramitación.»

¿13.000 megavatios instalados en esta legislatura? He formulado la pregunta escrita para que me digan dónde los han instalado y todavía no me han contestado. Igual los están buscando. (*Rialles*) Porque ¿sabe usted, *conseller*, qué suponen 13.000 megavatios? Mire, la Central Nuclear de Cofrentes tiene una potencia instalada de 1.000. (*Rialles i aplaudiments*) 1.090, exactamente. ¿Se han instalado placas solares con una potencia instalada trece veces mayor que la de Cofrentes? Si fuera así, que obviamente no lo es, no solo podríamos cerrar de inmediato la nuclear sin esperar al 2021 o el 2025, como ustedes reclaman. Es que seríamos capaces de exportar más del doble de lo que producimos en la Comunidad Valenciana. Vamos, una potencia mundial, del mundo mundial, en producción de energía.

Porque, mire, en 2017, el total de energía producida en nuestra comunidad fue de 17.000 gigavatios por hora. Con los 13.000 megavatios instalados que dijo el señor Puig, se hubieran producido 57.000 gigavatios, 3,3 veces más del total realmente producido. Y si hablamos en términos de consumo, esos 57.000 gigavatios por hora supondrían más del doble del consumo total de la comunidad, que fueron 27.023 gigavatios por hora. Vamos, sobrados, señor Climent. (*Rialles i aplaudiments*)

Ahí tiene usted la gran oportunidad para el cambio de modelo económico de nuestra comunidad. (*Rialles*) Ni turismo, ni coches, ni industria, ni nada. Ahora que el doctor Sánchez se está cargando la industria automovilística, podemos dedicarnos a vender energía por un tubo, y gratis, que es solar. (*Veus i aplaudiments*)

El señor Puig le ha dado la solución al PIB de la comunidad y usted sin saberlo. Pero la burrada es todavía mayor. Dijo el